

"אני פרחה - פורטרט עצמי" 2016

צבע שמן על צלחת שידור

73x60 ס"מ

בעבודה נראות פניה של האמנית מצויירות על צלחת שידור אליפטית שאנו רגילים לראותה מוצבת על גגות הבתים. סביב פניה פורחות חותמיות בצבעי ורוד ואדום וביניהן ניתן להבחין בשתי מילים כתובות בכתיבה חופשית בצבע לבן – "אני פרחה".

שמה של העבודה: "אני פרחה - פורטרט עצמי" משמש כאזכור ל "שיר הפרחה" (מילים: אסי דיין לחן: צביקה פיק) שבוצע ע"י עפרה חזה כשיר נושא לסרט "שלאגר" שיצא לאקרנים ב 1979, ופרץ את דרכה למרכז התודעה הישראלית.

"שיר הפרחה" משך אליו בזמנו אש רבה בשל שמו הפרובוקטיבי ובמיוחד במילה "פרחה". על פי "מילון אחול מניוקי לעברית מדוברת" (דן בן-אמוץ ונתיבה בן יהודה) המילה "פרחה" - פירושה: "אשה פשוטה, גסה, חסרת השכלה ועידון המתלבשת ומסתפרת לפי צו האופנה האחרונה" אך שלמעשה המילה "פרחה" – מקורה במילה בשפה הערבית שפירושה "שמחה" וניתנה כשם לילדות שנולדו מתוך תקווה שיהיו מקור לאושר עם יציאתן לאוויר העולם. בשם פרחה טמונה גם המילה פרח. בישראל הפך השם הזה לכינוי גנאי שהופנה כלפי נשים מסוימות.

עופרה חזה התבטאה באחד הראיונות שנתנה, ואמרה שחבל שכל כך הרבה אנשים מייחסים למילה פרחה קונוטציות שליליות, הרי זו מילה יפה שבסך הכול משמעותה בערבית היא "פרגית". באמצעות הכיתוב: "אני פרחה" בראי דמותה של חזה ובהקשר לפורטרט של עצמה, מחזירה האמנית את הדיון סביב הדימוי שנקשר לדמותה של ה"פרחה", ולוקחת את הפרשנויות השונות שניתנו לו לאורך השנים אל זמננו ואל הדיון החברתי העכשווי שמעסיק את החברה הישראלית ב 2016.